

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M im@im.dk
W www.im.dk

Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 14. december 2010
Enhed: Sygehuspolitik
Sagsbeh.: SUMENR
Sags nr.: 1010403
Dok nr.: 373417

Folketingets Sundhedsudvalg har den 16. november 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 140 (Alm. del) til indenrigs- og sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jonas Dahl (SF).

Spørgsmål nr. 140:

”Ministeren bedes redegøre for, hvilke regler der gælder for speciallæger, som laver diagnostik udenfor deres eget fagområde, herunder bl.a. brystkræft diagnostik.”

Svar:

En speciallægeanerkendelse i henhold til autorisationslovens § 30 er i almindelighed ikke en betingelse for at udøve lægegerning på et bestemt område. Retten til at udføre lægelig undersøgelse og behandling er knyttet til autorisationen som læge, jf. autorisationslovens § 27, og – såfremt lægen skal handle uden supervision – retten til selvstændigt virke som læge, jf. lovens § 29. Denne ret omfatter som udgangspunkt al lægelig virksomhed.

Der er dog visse undtagelser fra dette generelle udgangspunkt. I medfør af lov om anvendelse af tvang i psykiatrien er en række beføjelser f.eks. tillagt overlægen på den relevante psykiatriske afdeling eller en speciallæge i psykiatri eller i børne- og ungdomspsykiatri. Hvad angår kosmetisk behandling, må en række behandlinger i kosmetisk øjemed kun udføres af læger med speciallægeanerkendelse i bestemte specialer, primært plastikkirurgi og dermatovenerologi (hudsygdomme).

For at nedsætte sig som praktiserende speciallæge under den offentlige sygesikring er det selvfølgelig et krav, at lægen er uddannet speciallæge, jf. også sundhedslovens § 64. Herudover fremgår det af overenskomsten om speciallægehjælp, at en læge skal have speciallægeanerkendelse i det speciale, som han eller hun ønsker at nedsætte sig i, og det er fastsat, at en række ydelser alene kan udføres i bestemte specialer.

Der findes således ingen bestemmelser, hvorefter brystkræftdiagnostik er forbeholdt læger med speciallægeanerkendelse, og derfor heller ikke regler om læger, der udøver det uden en bestemt speciallægeanerkendelse.

Alle læger har imidlertid i henhold til autorisationslovens § 17 pligt til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed i deres arbejde. Det indebærer bl.a., at man som læge ikke må påtage sig opgaver, man ikke konkret er kvalificeret til at varetage på forsvarlig måde. Hvis en læge begår fejl som følge af manglende ekspertise eller erfaring med konkrete undersøgelser eller behandlinger, f.eks. brystkræftdiagnostisk, kan dette eventuelt danne grundlag for kritik fra Sund-

hedsvæsenets Patientklagenævn. Ligeledes kan det føre til, at Sundhedsstyrelsen iværksætter sanktioner over for lægen.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder / Emil Niragira Rasmussen